

niepokoje wychowanki arabskiego

jakże mam się nauczyć gardłowych okrzyków
sięgających wielbłądów w czas burzy piaskowej
gdy piasek znam tylko z piaskownicy lub plaży
a wielbłąda widziałam parę razy w zoo

jak mam ułożyć język w stosunku do zębów
żeby mi wyszła głoska odpowiednio głośna
kiedy wiatr jest straszniejszy i szybszy i wyje
to co usłyszał kiedyś w tamtych dzikich słowach

jakim cudem mam czytać werset koraniczny
i może mam go jeszcze bezbłędnie cytować
przecież nie nadano mi imienia Luloah
choć już wiem że to znaczy po arabsku perła

*

Zurich, 9 lipca 2003

*

Luloah - لؤلؤة

Może i moja Peelka widziała wielbłąda tylko w Zoo, ja widziałam bądź ile wielbłądów w Tunezji, Algerii a także w Hiszpanii...

*

Litery słoneczne (arab. حُرُوفُ الشَّمْسِ hurūf šamsiyya) i litery księżycowe (arab. حُرُوفُ الْقَمَرِ hurūf qamariyya) - określenia dwu grup na jakie podzielony jest alfabet arabski ze względu na asymilację fonetyczną litery lām (ﻻ) rodzajnika określonego ال- (al-).

Literami słonecznymi (czerwone) są spółgłoski asymilujące ﻻ rodzajnika określonego. Są to: ﻻ, ﻻﻝ, ﻻﺓ, ﻻﺓﻝ, ﻻﺓﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝﻝﻝﻝ.

Przykładem jest słowo słońce ﺷﻤﺲ (transkrybowane jako asz-szams (od którego też ze względu na ową asymilację pochodzi nazwa).

Literami księżycowymi (czarne) są spółgłoski nie asymilujące ﻻ rodzajnika określonego. Są to: ﻻﺓ, ﻻﺓﻝ, ﻻﺓﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝﻝﻝﻝ, ﻻﺓﻝﻝﻝﻝﻝﻝﻝ.

Przykładem jest słowo księżyc ﻗﻤﺮ (transkrybowane jako al-qamar (od którego też ze względu na brak owej asymilacji pochodzi nazwa).

(zasłonięte moim zdjęciem litery to Yā ﻻ i Wāw ﻻﻝ)